

III kadencja

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

– o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy posła Jacka Szczota.

(-) Marian Blecharczyk; (-) Andrzej Chrzanowski; (-) Roman Giedrojc;
(-) Henryk Goryszewski; (-) Dariusz Grabowski; (-) Michał Tomasz Kamiński;
(-) Wiesław Kielbowicz; (-) Marek Kolasiński; (-) Piotr Krutul; (-) Jan Łopuszański;
(-) Kazimierz Marcinkiewicz; (-) Stefan Niesiołowski;
(-) Mariusz Olszewski; (-) Jerzy Osiatyński; (-) Waldemar Pawłowski;
(-) Zdzisław Pupa; (-) Waldemar Mieczysław Sikora; (-) Jacek Szczot;
(-) Tomasz Szyszko; (-) Zbigniew Wawak; (-) Stanisław Wądołowski.

USTAWA

Z dnia ..... 1998 roku

O zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 1. W art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. nr 123, poz. 776 i nr 160, poz. 1082), po wyrazach „o którym mowa w art. 21” dodaje się wyrazy” oraz w art. 4 ustawy o której mowa w art. 69.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1998 roku.

UZASADNIENIE

Art. 21 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych postanawia, iż pracodawcy zatrudniający co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar pracy zobowiązani są do uiszczania stosownych wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Przepis ten wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 roku. Do tego czasu obowiązek uiszczania takich składek obciąża jedynie pracodawców zatrudniających co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar pracy. Tak długie *vacatio legis* daje pracodawcom czas na przygotowanie się do nowych warunków.

Równocześnie art. 24 nowelizowanej ustawy wprowadza ulgę w podatku dochodowym dla pracodawców wymienionych w tymże art. 21, zatrudniających co najmniej 7% osób niepełnosprawnych. Ulga ta jest uzależniona od wskaźnika zatrudnienia tych osób. Pracodawca z niej korzystający zobowiązany jest wpłacić na PEFRON kwotę równą połowie uzyskanej ulgi.

Na skutek tego, że art. 21 wchodzi w życie dopiero od 1 stycznia 1999 roku doszło do nieporozumienia wywierającego niekorzystne skutki dla przedsiębiorców, budżetu i Funduszu. Na skutek braku przepisu przejściowego, w istocie nie ma podstawy prawnej do korzystania z omawianej ulgi podatkowej przez któregokolwiek z przedsiębiorców. Omawiany prze-

pis ustawy obecnie obowiązującej jeszcze nie wszedł w życie, a jego poprzednik utracił już moc obowiązującą.

W rezultacie, wszyscy przedsiębiorcy, bez względu na stan zatrudnienia osób niepełnosprawnych, winni płacić podatek dochodowy w pełnym wymiarze. Urzędy skarbowe mogą więc dochodzić uzupełnienia wpłat na ten podatek, do pełnej wysokości wymiaru, bez uwzględnienia ulgi z tytułu zatrudniania osób niepełnosprawnych. Wobec tego PEFRON powinien zwrócić przedsiębiorcom dokonane wpłaty, jako nienależne w 1998 roku.

Wytworzony stan prawny na skutek wydłużonego *vacatio legis* dla jednego tylko przepisu nowelizowanej ustawy jest oczywiście niezgodny z intencją ustawodawcy. Przygotowana nowelizacja usuwa tę niezgodność.

Ustawa nie powoduje skutków budżetowych. Budżet państwa na 1998 rok opracowano i uchwalono mając na uwadze ulgi podatkowe dla przedsiębiorców zatrudniających osoby niepełnosprawne, a budżet PEFRON, uwzględniając wpłaty od tych przedsiębiorców.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 17 września 1998 r.

Cena - 0,12 zł + 22% VAT

